

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

שבועות-שבועות שתיים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
שבועה שלא אוכל ואכל עפר, בכמה?	[דבעי רבא]										⚡	◇	כב.	
תפשוט: עד דאיכא כזית											⚡	◇	כב.	
כי קאמרינן - במידי דבר אכילה קאמרינן.											!		כב.	
והרי קונמות											⚡	◇	כב.	
קונמות נמי כמפרש דמי.											!	◇	כב.	
היכן מצינו במדבר ומביא קרבן, שזה מדבר ומביא קרבן?	אמר להן: [רבי עקיבא]										!	◇	כב. <	
ולא? והרי מגדף											⚡	◇	כב.	
מדבר ואוסר קאמרינן, והאי מדבר וחוטא הוא.											!		כב.	
והרי נזיר											⚡	◇	כב.	
מביא קרבנו על דבורו קאמרינן, והאי מביא קרבן לאשתרוי ליה חמרא הוא דקא מייתי.											!		כב.	
והרי הקדש											⚡	◇	כב.	
אוסר לעצמו קאמרינן, והאי אוסר על כל העולם כולו הוא.											!		כב.	
הרי קונמות											⚡	◇	כב.	
אין מעילה בקונמות.	קסבר: [רבי עקיבא]										!	◇	כב.	
מחלוקת - בסתם, אבל במפרש - דברי הכל בכל שהוא, מאי טעמא? מפרש נמי כבריה דמי.	רבא:											■	◇	כב.
מחלוקת - בשלא אוכל, אבל בשלא אטעום - דברי הכל בכל שהוא.	ואמר רבא:											■	◇	כב.
פשיטא											⚡		כב.	
מהו דתימא: ליטעום נמי כדאמרי אינשי, קמ"ל.											!	◇	כב.	
מחלוקת - בשבועות, אבל בקונמות - דברי הכל בכל שהוא, מאי טעמא? קונמות נמי, כיון דלא קא מדכר שמא דאכילה - כדמפרש דמי.	רב פפא:											■	◇	כב.
שני קונמות מצטרפין, שתי שבועות אין מצטרפות	מיתבי: [רבנן]										⚡	◇	כב.	
קונמות כשבועות	רבי מאיר:										⚡	◇	כב.	
ואי סלקא דעתך חייב בכל שהוא, למה לי לצרף?											⚡		כב.	
דאמר: אכילה מזו עלי קונם, אכילה מזו עלי קונם.											!	◇	כב.	
אי הכי, אמאי מצטרפות? סוף סוף זיל להכא ליכא שיעורא, וזיל להכא ליכא שיעורא											⚡		כב.	
דאמר: אכילה משתיהן עלי קונם.											!	◇	כב.	
דכוותה גבי שבועות, דאמר שבועה שלא אוכל משתיהן, אמאי אין מצטרפין?											⚡	◇	כב.	
שאני שבועות, מתוך שהלוקות לחטאות אין מצטרפות.	רב פנחס:										!	◇	כב.	
אי הכי, ר' מאיר אומר: קונמות כשבועות, בשלמא שבועות - הואיל וחלוקות לחטאות, אלא קונמות אמאי לא?											⚡	◇	כב.	
איפוך:											!	◇	כב.	
שבועות כקונמות, ולית ליה לדרב פנחס.	רבי מאיר:										!	■	◇	כב.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

שבועות-שבועות שתיים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כי קאמר רב פפא - לענין מלקות, כי תניא ההיא - לענין קרבן, דבעינן שה פרוטה.	רבינא: !											⊖
למימרא, דסברי רבנן: יש מעילה בקונמות	⚡											
ככר זו הקדש ואכלה - בין הוא בין חבירו מעל, לפיכך יש לה פדיון, ככר זו עלי הקדש - הוא מעל, חבירו לא מעל, לפיכך אין לה פדיון, דברי ר"מ	⚡ והתניא: [רבי מאיר]											⊖
בין הוא ובין חבירו לא מעל, לפי שאין מעילה בקונמות	⚡ חכמים:											⊖
איפוך:	!											⊖
אחד זה ואחד זה לא מעל, לפי שאין מעילה בקונמות, דברי רבי מאיר	⚡ [רבי מאיר]											⊖
הוא מעל, וחבירו לא מעל.	⚡ חכמים:											⊖
אי הכי, רבי מאיר אומר: קונמות כשבועות	⚡											⊖
אלא קונמות אצטרופי הוא דלא מצטרפי, הא מעילה אית בהו	!											⊖
אין מעילה בקונמות כלל	⚡ והאמר ר' מאיר:											⊖
לדבריהן דרבנן קאמר להו: לדידי - אין מעילה בקונמות כלל, לדידכו - אודו לי מיהת דקונמות כשבועות.	!											⊖
ורבנן?	⚡											⊖
שבועות איכא דרב פנחס, קונמות ליכא דרב פנחס.	! [רבנן]											⊖
שבועה שלא אוכל, ואכל עפר - פטור.	רבא:											⊖
שבועה שלא אוכל עפר, בכמה? כיון דאמר שלא אוכל - דעתיה אכזית, או דלמא כיון דלאו מידי דאכלי אינשי הוא - בכל שהוא?	בעי רבא:											⊖
תיקו.												⊖
שבועה שלא אוכל חרצן, בכמה? כיון דמתאכיל על ידי תערובת - דעתיה אכזית, או דלמא כיון דלא בעיניה אכלי ליה אינשי - דעתיה אמשחו?	בעי רבא:											⊖
תיקו.												⊖
נזיר שאמר שבועה שלא אוכל חרצן, בכמה? דכיון דכזית איסורא דאורייתא הוא, כי קא משבע - אהתירא קא משבע ודעתיה אמשחו, או דלמא כיון דאמר שלא אוכל - דעתיה אכזית?	בעי רב אשי:											⊖
שבועה שלא אוכל, ואכל נבילות וטרפות, שקצים ורמשים - חייב	תא שמע: [ת"ק]											⊖
פטור	רבי שמעון:											⊖
והוינן בה, אמאי חייב? מושבע ועומד מהר סיני הוא	⚡											⊖
בכולל דברים המותרין עם דברים האסורין	רב ושמואל ור' יוחנן:											⊖
אי אתה מוצא אלא אי במפרש חצי שיעור ואלביא דרבנן, אי בסתם ואלביא דרבי עקיבא	ריש לקיש:											⊖
אדם אוסר עצמו בכל שהוא	דאמר: [רבי עקיבא]											⊖
והא נבילה דמושבע ועומד מהר סיני הוא - דכי חרצן לגבי נזיר דמיא, וטעמא דפריש, הא לא פריש - דעתיה אכזית, שמע מינה.												⊖
אלא תפשוט דבעי רבא:												⊖
שבועה שלא אוכל עפר, בכמה?	[דבעי רבא]											⊖
תפשוט דעד דאיכא כזית, דהא נבילה כעפר דמיא, וטעמא דפריש, הא לא פריש - דעתיה - אכזית												⊖
לא, עפר לאו בר אכילה הוא כלל, נבילה בת אכילה, ואריא הוא דרביע עילוה.	!											⊖

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof-ראיה
מקרא-key:	

שבועות-שבועות שתיים		Talmud Navigator																								
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ					
שבועה שלא אוכל, ואכל ושתה - אינו חייב אלא אחת																					■	מ	כב:			
שבועה שלא אוכל ושלא אשתה, ואכל ושתה - חייב שתיים.																						■	מ	כב:		
שבועה שלא אוכל, ואכל פת חטין ופת שעורין ופת כוסמין - אינו חייב אלא אחת																						■	מ	כב:		
שבועה שלא אוכל פת חטין ופת שעורין ופת כוסמין, ואכל - חייב על כל אחת ואחת.																						■	מ	כב:		
שבועה שלא אשתה, ושתה משקין הרבה - אינו חייב אלא אחת																						■	מ	כב:		
שבועה שלא אשתה יין ושמן ודבש, ושתה - חייב על כל אחת ואחת.																						■	מ	כב:		
שבועה שלא אוכל, ואכל אוכלין שאינן ראויין לאכילה, ושתה משקין שאינן ראויין לשתיה - פטור.																						■	מ	כב:		
שבועה שלא אוכל, ואכל נבילות וטריפות, שקצים ורמשים - חייב	[ת"ק]																					◆	■	מ	כב:	
פטור.	רבי שמעון:																						◆	■	מ	כב:
אמר קונם אשתי נהנית לי אם אכלתי היום, והוא אכל נבילות וטריפות שקצים ורמשים - הרי אשתו אסורה.																							■	מ	כב:	
שבועה שלא אוכל, ושתה - חייב	רבי חייה בר אבין אמר שמואל:																						◆	■	מ	כב:
איבעית אימא: סברא, ואיבעית אימא: קרא.																							■	מ	כב:	
איבעית אימא סברא, דאמר ליה אינש לחבריה: נטעום מידי, ועיילי ואכלי ושתו.																							◆	■	מ	כב:
ואיבעית אימא קרא, שתיה בכלל אכילה																							◆	■	מ	כב:
מניין לשתיה שהיא בכלל אכילה? שנאמר: (דברים י"ד) ואכלת לפני ה' אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך ותירושך, ותירוש חמרא הוא, וכתוב ואכלת.	דאמר ריש לקיש:																						◆	■	מ	כב: